

Моја школа

Стара је моја школа. Има пуних 99 година. Не ћопа, већ темељно стоји одважно у Улици кнеза Данила. Није одувек била ту. Средином прошлог века је ту пресељена из оближње улице. На пут је извела море ђака. Многи од њих су постали успешни и познати људи.

Као и свака друга школа окружена је двориштем, теренима за фудбал и кошарку, испуњена је учионицама, салом за физичко, трпезаријом и кабинетима. У њима највише волимо да боравимо јер су пуни предмета који нам наставу чине занимљивијом. Школа је школа, али моја је ипак посебна. Има посебан дух. Не само због својих година, већ зато што носи име по једном одважном, храбром српском хајдуку, Старини Новаку. Приземље школе краси музеј направљен у његову част, акваријум и мноштво зеленила.

Пред почетак наставе све врви од деце, а граја се чује надалеко. Волим када је зима и кад уђем у школу и осетим мирис тек скуване кафе. Теткица је ужурбано проноси кроз гужву. Наставници се шетају кроз ходнике, неки са својим лап топовима у рукама, неки са вежбанкама. Гужву буку прекида звоно и спушта нас у наше клупе.

Кад сам окружен својим другарима све делује још много лепше. Уживам кад проводим време са њима. У свакој ситуацији смо заједно, спремни увек једни другима да помогнемо. Често размишљам шта ће ко од нас у животу постати и чиме ће се бавити.

Драго ми је што ћемо се дружити још две године, што имам сјајне наставнике који имају пуно разумевања и што могу да уживам у атмосфери коју само моја школа има.

Андреј Величковић 6/2